

Παρέμβαση της Χριστίνας Σφέτσιου

στη Γενική Συνέλευση του ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π.

20 Σεπτεμβρίου 2026

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι,

η σημερινή Γενική Συνέλευση γίνεται σε μια δύσκολη, αλλά και ελπιδοφόρα στιγμή. Δύσκολη, γιατί το Διοικητικό Συμβούλιο οδηγήθηκε σε αδυναμία πλήρους λειτουργίας και ο Σύλλογος χρειάστηκε πρόωρες αρχαιρεσίες. Ελπιδοφόρα, γιατί μέσα στην κρίση ενεργοποιήθηκαν συνάδελφοι, διαμορφώθηκαν καθαρότερες θέσεις και αποδείχθηκε ότι ο ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π. μπορεί να είναι παρών στις εξελίξεις.

Θέλω να μιλήσω καθαρά, χωρίς να κρύψω τις δυσκολίες και χωρίς να μετατρέψω τη Συνέλευση σε προσωπική αντιπαράθεση. Δεν χρειάζεται δικαστήριο προθέσεων. Χρειάζεται να καταγράψουμε με ειλικρίνεια τι συνέβη, τι κόστισε στον Σύλλογο και τι πρέπει να αλλάξει.

Η απόφαση συνεργασίας με τον ΣΕΑΕΦΚ αμφισβητήθηκε μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Ακολούθησαν παραιτήσεις και τελικά μείναμε τρία μέλη. Σέβομαι το δικαίωμα κάθε συναδέλφου να διαφωνεί. Το αντικειμενικό αποτέλεσμα, όμως, ήταν ότι το εκλεγμένο όργανο αποδυναμώθηκε ακριβώς τη στιγμή που ο Σύλλογος άρχισε να αποκτά δημόσια παρουσία και να παρεμβαίνει σε κρίσιμες εξελίξεις.

Δεν σταματήσαμε τα πάντα περιμένοντας τις εκλογές. Μέσα στα όρια της νέας κατάστασης κρατήσαμε ανοιχτή την επικοινωνία, προετοιμάσαμε τις αρχαιρεσίες, οργανώσαμε ανοιχτή συζήτηση και τακτοποιήσαμε όσο μπορούσαμε το μητρώο. Δεν θεωρήσαμε ότι τρία πρόσωπα υποκαθιστούν ένα πλήρες Διοικητικό Συμβούλιο. Γι' αυτό θέτουμε σήμερα τη μεταβατική αυτή λειτουργία ενώπιόν σας για έλεγχο και έγκριση.

Δεν ισχυρίζομαι ότι δεν έγιναν λάθη ή ότι κάθε χειρισμός ήταν ο καλύτερος. Υποστηρίζω, όμως, μια καθαρή επιλογή: ο Σύλλογος πρέπει να είναι ενεργός, εξωστρεφής και χρήσιμος· να έχει θέσεις, να παρεμβαίνει και να διεκδικεί. Η Διοίκηση είναι θεσμικός συνομιλητής, όχι το σημείο αναφοράς για το τι επιτρέπεται να σκεφτούμε και να ζητήσουμε.

Ο ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π. δεν είναι παράρτημα της Διοίκησης ούτε μηχανισμός κάποιας κομματικής παράταξης. Είναι Σύλλογος εργαζομένων που αποφασίζει με βάση τις ανάγκες των μελών, λογοδοτεί στη Γενική Συνέλευση και συνεργάζεται χωρίς να εξαρτάται. Με αυτό το περιεχόμενο συνεργαστήκαμε με τον ΣΕΑΕΦΚ: ανταλλάξαμε ενημέρωση, επεξεργαστήκαμε κοινές θέσεις και παρεμβήκαμε όπου τα προβλήματα ήταν κοινά. Η Πολιτική Προστασία, η Κρατική Αρωγή και η Αποκατάσταση αποτελούν πλευρές του ίδιου δημόσιου μηχανισμού.

Γι' αυτό στηρίξαμε έμπρακτα τη στάση εργασίας των συναδέλφων, όπως και εκείνοι είχαν σταθεί στις δικές μας δικαστικές διεκδικήσεις. Η παρουσία μας δεν ήταν κομματική τοποθέτηση ούτε παραίτηση από την αυτοτέλειά μας. Ήταν πράξη αλληλεγγύης για κοινά αιτήματα.

Με τη συνολικότερη εξωστρέφεια ο ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π. έγινε περισσότερο ορατός. Καταθέσαμε παρατηρήσεις στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και υπόμνημα στη Βουλή. Ο Σύλλογος

δεν υπέβαλε αυτοτελές σχόλιο στη δημόσια διαβούλευση· μέλη και συνάδελφοι παρενέβησαν με δικές τους τοποθετήσεις και εμείς συνεχίσαμε θεσμικά στην ΟΚΕ και στη Βουλή. Τονίσαμε ότι η παράταση των συμβάσεων έως τις 31 Οκτωβρίου 2027 είναι αναγκαία, αλλά δεν αρκεί. Χρειάζονται σταθερή στελέχωση, αντικειμενική διαδικασία, αναγνώριση της εμπειρίας και μετάβαση χωρίς απώλεια ανθρώπων και τεχνογνωσίας.

Οι επαφές μας στην Αθήνα τον Ιούλιο επιβεβαίωσαν την ανάγκη επίσημων απαντήσεων. Ακούσαμε διαφορετικές εκδοχές για το οργανόγραμμα, χωρίς σαφές χρονοδιάγραμμα ή επίσημη επιβεβαίωση του τελικού αριθμού θέσεων. Εκφράστηκε πρόθεση να διατηρηθεί το προσωπικό, αλλά δεν παρουσιάστηκε ολοκληρωμένος θεσμικός δρόμος. Η ασάφεια αυτή αφορά συναδέλφους στις κεντρικές υπηρεσίες, στο Πυροσβεστικό Σώμα και στις Περιφέρειες, όπου η εικόνα παραμένει διαφορετική και συχνά άνιση. Οι πληροφορίες που λάβαμε για περιορισμένες νομικές επιλογές στις Περιφέρειες δεν αποτελούν οριστική απάντηση.

Θέσαμε επίσης την ανάγκη θεσμικής αναγνώρισης της προσφοράς των συμβασιούχων COVID-19 και η εξέταση της πρότασης αντιμετωπίστηκε θετικά. Το κρίσιμο, όμως, είναι η λύση να είναι καθολική. Η αναγνώριση της εμπειρίας δεν μπορεί να δημιουργήσει νέους αποκλεισμούς. Η θέση μου ήταν και παραμένει να μη μείνει καμία και κανείς εκτός της υπηρεσίας.

Ζητήσαμε απαντήσεις και για τις θέσεις του άρθρου 19 και τη στελέχωση των ΟΤΑ. Διευκρινίστηκε ότι ο ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π. δεν συμμετείχε στη διαμόρφωση της ρύθμισης. Επιμείναμε ότι το πρόβλημα δεν είναι η διάθεση των εργαζομένων να προσφέρουν, αλλά η απουσία σαφούς θεσμικού ρόλου, αρμοδιοτήτων και ουσιαστικής αξιοποίησης. Άνθρωποι με εμπειρία από πραγματικές κρίσεις δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως προσωρινό ή περιφερειακό στοιχείο.

Υπήρξαν και συγκεκριμένες θετικές εξελίξεις. Η παράταση των συμβάσεων απέτρεψε ένα άμεσο εργασιακό και επιχειρησιακό κενό. Εγκρίθηκε και εφαρμόστηκε η αμειβόμενη υπερωριακή εργασία για τους ΙΔΟΧ της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας που υπηρετούν στις Υπηρεσίες του Πυροσβεστικού Σώματος και άρχισε η καταβολή των αμοιβών. Είναι σημαντικά βήματα, όχι όμως οριστική λύση.

Η προσπάθεια δεν περιορίστηκε στο Υπουργείο. Ενημερώσαμε κοινοβουλευτικές ομάδες και εκπροσώπους διαφορετικών πολιτικών χώρων. Τα εργασιακά και θεσμικά ζητήματα των συναδέλφων δεν έχουν κομματικό πρόσημο. Η θεσμική επικοινωνία είναι υποχρέωση ενός Συλλόγου που θέλει να κάνει γνωστές τις θέσεις των μελών του και να αναζητήσει λύσεις.

Η προσπάθεια αυτή δεν ήταν προσωπική. Τα δύο μέλη που παρέμειναν μαζί μου στήριξαν τη μεταβατική λειτουργία και την οργανωτική συνέχεια. Παράλληλα, συνάδελφοι χωρίς προηγούμενη ενεργή συμμετοχή πλησίασαν τον Σύλλογο και δήλωσαν έτοιμοι να βοηθήσουν. Αυτό μας επιτρέπει σήμερα να μιλάμε με αισιοδοξία.

Οφείλω, όμως, να αναγνωρίσω και τις αδυναμίες μας. Προχωρήσαμε γρηγορότερα στη δημόσια παρέμβαση από ό,τι στην εσωτερική οργάνωση. Η δουλειά έπεσε σε λίγους ανθρώπους. Δεν είχαμε σταθερές ομάδες, συστηματικό καταμερισμό και την αναγκαία νομική υποστήριξη. Το μητρώο, οι εγγραφές και ορισμένες καταστατικές προβλέψεις χρειάζονται έλεγχο. Η κρίση έδειξε

ότι δεν αρκούν η καλή πρόθεση και η προσωπική αντοχή· χρειάζονται κανόνες, συμμετοχή και συλλογική λειτουργία.

Το ουσιαστικό ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι ποιος είχε δίκιο σε κάθε διαφωνία, αλλά τι Σύλλογο θέλουμε από αύριο. Θέλουμε έναν Σύλλογο που ενημερώνει έγκαιρα, γνωρίζει τι συμβαίνει στις Περιφέρειες και στις κεντρικές υπηρεσίες, καταγράφει ανάγκες, επεξεργάζεται προτάσεις και ζητά απαντήσεις. Που παρεμβαίνει στους θεσμούς, συνεργάζεται χωρίς να χάνει τη φωνή του και δεν αφήνει μια διαφωνία να διαλύσει τη συλλογική λειτουργία.

Η νέα διοίκηση πρέπει να ιεραρχήσει. Πρώτη προτεραιότητα είναι η εργασιακή προοπτική και η αξιοποίηση της εμπειρίας του υπηρετούντος προσωπικού, με καθολική λύση χωρίς αποκλεισμούς. Δεύτερη, το οργανόγραμμα και η πραγματική στελέχωση των κεντρικών και περιφερειακών δομών. Παράλληλα χρειάζεται δουλειά για τους ΟΤΑ, τους όρους εργασίας, τις υπερωρίες για όλους όσοι τις δικαιούνται, την εκπαίδευση, τον εξοπλισμό, τα υπηρεσιακά μέσα και την Υγεία και Ασφάλεια.

Δεν ζητώ από τη Γενική Συνέλευση να εγκρίνει μια προσωπική πορεία. Ζητώ να εγκρίνει μια συλλογική κατεύθυνση: ο ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π. να μη γυρίσει στη χαμηλή λειτουργία, αλλά να γίνει πιο ανοιχτός, οργανωμένος και σταθερά παρών. Η συνεργασία, η τεκμηρίωση και η δημόσια παρέμβαση πρέπει να είναι εργαλεία μας.

Δεν περισσεύει κανείς που θέλει να εργαστεί με καθαρούς όρους. Υπάρχει χώρος για διαφορετικές απόψεις και πολιτικές αφετηρίες. Δεν υπάρχει χώρος για εξάρτηση από τη Διοίκηση, κομματικό έλεγχο ή λειτουργία χωρίς λογοδοσία στα μέλη.

Μπορούμε σήμερα να μετατρέψουμε μια κρίση σε νέα συγκρότηση. Ο Σύλλογος βρέθηκε με τρία μέλη στο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά φτάνει στις εκλογές με περισσότερους ανθρώπους έτοιμους να συμμετάσχουν, καθαρότερη δημόσια παρουσία και πιο επεξεργασμένες θέσεις. Αυτό το κεκτημένο πρέπει να προστατεύσουμε, με ενότητα στα ουσιαστικά, σεβασμό στη δημοκρατική διαδικασία και συγκεκριμένο σχέδιο δουλειάς.

Σας καλώ να συμμετάσχετε, να κρίνετε, να προτείνετε και να αναλάβετε ευθύνη. Η επόμενη ημέρα του ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π. δεν ανήκει σε ένα πρόσωπο ή σε μία ομάδα. Ανήκει στα μέλη του.

Χριστίνα Σφέτσιου

Πρόεδρος ΠΑ.ΣΥ.Σ.Π.Π.